

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MELHIORA VATELĒ [MELCHIOR WATHELET]
SECINĀJUMI,
sniegti 2018. gada 29. maijā¹

Lieta C-21/17

Catlin Europe SE
pret
O. K. Trans Praha spol. s r. o.

(*Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa, Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās – Regula (EK) Nr. 1896/2006 – Eiropas maksājuma rikojuma procedūra – Maksājuma rikojuma izsniegšana kopā ar lūgumu izdot rikojumu – Minētā lūguma tulkojuma neesamība – Par izpildāmu pasludināts Eiropas maksājuma rikojums – Pārskatīšanas lūgums pēc iebildumu iesniegšanas termiņa beigām

1. Ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa, Čehijas Republika) lūdz Tiesu interpretēt Regulu (EK) Nr. 1896/2006² saistībā ar tiesvedību starp divām sabiedrībām (*Catlin Europe SE* un *O. K. Trans Praha spol. s r. o.*) par Eiropas maksājuma rikojuma procedūru.

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Regula Nr. 1896/2006

2. Kā izriet no Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 1. un 2. apsvēruma, veidojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās, Eiropas Savienībai ir jānosaka pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, un kas vajadzīgi iekšējā tirgus pareizai darbībai, tādējādi novēršot šķēršļus labai civilās tiesvedības darbībai.

3. Tādējādi minētās regulas mērķis saskaņā ar tās preambulas 9. un 29. apsvērumu ir izveidot vienotu ātru un efektīvu mehānismu, lai visā Savienībā atgūtu neapstrīdētus finanšu prasījumus.

4. Regulas Nr. 1896/2006 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šīs regulas mērķis ir:

a) vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rikojuma procedūru;

un

¹ Oriģinālvaloda – franču.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rikojuma procedūru (OV 2006, L 399, 1. lpp.).

b) atļaut Eiropas maksājumu rīkojumu brīvu apriti dalībvalstīs, nosakot minimālos standartus, kuru ievērošana padara nevajadzīgu jebkādu starpposma procesu pirms atzīšanas un izpildes dalībvalstī, kurā iesniegta izpildes prasība.”

5. Šīs regulas 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šī regula attiecas uz pārrobežu civillietām un komercietām neatkarīgi no tiesas iestādes vai tribunāla būtības. [..]”

6. Šīs pašas regulas 7. pantā ir noteikts:

“1. Pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam iesniedz, izmantojot A standarta veidlapu, kā noteikts I pielikumā.

2. Pieteikumā norāda:

- a) vārdus/nosaukumus un adreses – pusēm un, vajadzības gadījumā, pušu pārstāvjiem un tiesai, kurā pieteikumu iesniedz;
  - b) prasījuma apjomu, tostarp kapitālu un, vajadzības gadījumā, procentus, līgumsodus un izmaksas;
  - c) ja prasījuma summai ir pieprasīti procenti, procentu likmi un laikposmu, par kuru šie procenti prasīti, ja vien ar likumu noteiktā likme nav automātiski pievienota kapitālam atbilstīgi izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;
  - d) prasības iesniegšanas iemeslu, tostarp to apstākļu aprakstu, kas ir prasījuma pamatā, un, vajadzības gadījumā, prasītajiem procentiem;
  - e) to pierādījumu aprakstu, kas pamato prasījumu;
  - f) jurisdikcijas pamatus;
- un
- g) lietas pārrobežu būtību 3. panta nozīmē.
- [..]”

7. Regulas Nr. 1896/2006 8. pantā ir noteikts:

“Tiesa, kas saņēmusi pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, pēc iespējas ātrāk un, pamatojoties uz pieteikuma veidlapu, pārbauda, vai 2., 3., 4., 6. un 7. pantā noteiktās prasības ir izpildītas un vai prasījums šķiet pamatots un pieņemams. [..]”

8. Šīs regulas 12. pants ir formulēts šādi:

“1. Ja 8. pantā minētās prasības ir izpildītas, tiesa pēc iespējas ātrāk un parasti 30 dienu laikā no brīža, kad iesniegts pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam, to izdod, izmantojot E standarta veidlapu, kā noteikts V pielikumā.

[..]

2. Eiropas maksājuma rīkojumu izdod kopā ar pieteikumu veidlapas kopiju. [..]

3. Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētājam iesaka šādas iespējas:

a) samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu;

vai

b) iebilst pret rīkojumu, iesniedzot izcelsmes tiesā paziņojumu par iebildumu, kas jānosūta 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums viņam piegādāts.

4. Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētāju informē, ka

a) rīkojums izdots, balstoties vienīgi uz prasītāja sniegto informāciju, un tiesa to nav pārbaudījusi;

b) rīkojums kļūs izpildāms, ja vien tiesā netiks iesniegts paziņojums par iebildumu saskaņā ar 16. pantu;

c) ja tiks iesniegts paziņojums par iebildumu, tiesvedība turpināsies izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā tiesvedību izbeigt.

5. Tiesa nodrošina, ka rīkojumu piegādā atbildētājam saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot minimālos standartus, kas noteikti 13., 14. un 15. pantā.”

9. Minētās regulas 16. panta 1.–3. punktā ir noteikts:

“1. Atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu izcelsmes tiesā [..].

2. Paziņojumu par iebildumu nosūta 30 dienu laikā pēc rīkojuma piegādes atbildētājam.

3. Atbildētājs paziņojumā par iebildumu norāda, ka viņš apstrīd prasījumu, bez pienākuma izskaidrot iemeslus.”

10. Saskaņā ar šīs pašas regulas 18. pantu:

“1. Ja 16. panta 2. punktā noteiktajā termiņā, ņemot vērā attiecīgu laiku, kas pāriet paziņojuma sūtīšanas procesā, izcelsmes tiesā nav iesniegts paziņojums par iebildumu, izcelsmes tiesa nekavējoties paziņo, ka Eiropas maksājuma rīkojums ir izpildāms, izmantojot G standarta veidlapu, kā noteikts VII pielikumā. Tiesa pārbauda rīkojuma piegādes datumu.

[..]

3. Tiesa nosūta izpildāmo Eiropas maksājuma rīkojumu prasītājam.”

11. Regulas Nr. 1896/2006 19. pants ir formulēts šādi:

“Eiropas maksājuma rīkojumu, kas izpildāms izcelsmes dalībvalstī, atzīst un izpilda citās dalībvalstīs, tam nav vajadzīga izpildāmības deklarācija, un nav nekādu iespēju iebilst pret tā atzišanu.”

12. Minētās regulas 20. pantā “Pārskatīšana izņēmuma gadījumos” ir noteikts:

“1. Pēc tam, kad beidzies 16. panta 2. punktā paredzētais termiņš, atbildētājs ir tiesīgs lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja

- a) i) pavēsti par maksājuma rīkojumu izsniedza, izmantojot vienu no metodēm, kas paredzētas 14. pantā,
- un
- ii) izsniegšana nenotika savlaicīgi no atbildētāja neatkarīgu apstākļu dēļ, neļaujot viņam sagatavoties aizstāvībai,
- vai
- b) ja atbildētāju no iebilšanas pret prasījumu kavējuši nepārvaramas varas apstākļi vai ārkārtas apstākļi, kas nav radušies viņa vainas dēļ,

visos gadījumos ar noteikumu, ka viņš rīkojas nekavējoties.

2. Pēc tam, kad beidzies 16. panta 2. punktā paredzētais termiņš, atbildētājs ir tiesīgs arī lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja maksājuma rīkojums ir izdots acīmredzami aplami, ņemot vērā šajā regulā noteiktās prasības, vai citu ārkārtas apstākļu dēļ.

3. Ja tiesa noraida atbildētāja pieteikumu, pamatojoties uz to, ka nav piemērojams neviens no 1. un 2. punktā minētajiem pārskatīšanas iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums paliek spēkā.

Ja tiesa nolemj, ka pārskatīšana ir pamatota saskaņā ar vienu no 1. un 2. punktā norādītajiem iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums nav spēkā.”

13. Regulas Nr. 1896/2006 27. pantā “Saistība ar Regulu (EK) Nr. 1348/2000” ir precizēts:

“Šī regula neskar Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpus tiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [OV 2000, L 160, 37. lpp.] piemērošanu.”

14. Saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 33. panta otro daļu tā ir piemērojama no 2008. gada 12. decembra.

15. Minētās regulas I pielikumā ir iekļauta A veidlapa “Pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam”.

16. E veidlapa Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanai ir iekļauta tās pašas regulas V pielikumā.

B. Regula Nr. 1393/2007

17. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, Regulas Nr. 1393/2007³ mērķis saskaņā ar tās preambulas 2. apsvērumu ir uzlabot tiesvedības efektivitāti un ātrumu, izveidojot izsniegšanai paredzētu tiesas un ārpus tiesas civillietu un komerclietu dokumentu savstarpējas pārsūtīšanas principu.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Regulu Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).

18. Minētās regulas preambulas 7. un 10.–12. apsvērumā ir noteikts:

“(7) Nosūtīšanas ātrums nodrošina visu atbilstīgo līdzekļu izmantošanu, ar noteikumu, ka tiek ievēroti konkrēti saņemtā dokumenta salasāmības un ticamības nosacījumi. Drošība nosūtīšanas laikā prasa, lai pārsūtāmajam dokumentam tiktu pievienota veidlapa, kas jāaizpilda tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā jāizsniedz dokuments, vai citā valodā, kas ir pieņemta attiecīgajā dalībvalstī.

[..]

(10) Lai nodrošinātu šīs regulas efektivitāti, iespēja atteikties izsniegt dokumentus būtu pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos.

(11) Lai veicinātu dalībvalstu dokumentu savstarpēju pārsūtīšanu un izsniegšanu, būtu jāizmanto šīs regulas pielikumos paredzētās veidlapas.

(12) Saņēmējai struktūrai, izmantojot veidlapu, būtu rakstiski jāinformē adresāts, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu izsniegšanas brīdī vai nosūtot dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai nedēļas laikā, ja dokuments nav adresātam saprotamā valodā vai izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām. Šis noteikums arī turpmāk būtu jāpiemēro dokumentu izsniegšanai, ja adresāts ir izmantojis tiesības atteikties. [..] Būtu jāparedz, ka nepieņemtā dokumenta izsniegšanu var labot, izsniedzot adresātam dokumenta tulkojumu.”

19. Atbilstoši Regulas Nr. 1393/2007 1. panta 1. punktam šo regulu piemēro civillietās un komerclietās, ja tiesas vai ārpustiesas dokuments ir jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz otru izsniegšanai šajā valstī.

20. Regulas Nr. 1393/2007 II nodaļā ir iekļautas normas, kurās ir paredzēti dažādi tiesas dokumentu pārsūtīšanas un izsniegšanas veidi.

21. Šajā nodaļā citu starpā ir iekļauts šīs regulas 8. pants “Atteikums pieņemt dokumentu”, kurā ir noteikts:

“1. Saņēmēja struktūra, izmantojot II pielikumā paredzēto veidlapu, informē adresātu, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu tā izsniegšanas brīdī vai nedēļas laikā nosūtot dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai, ja tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums kādā no šādām valodām:

a) adresātam saprotamā valodā vai

b) oficiālajā saņēmējas dalībvalsts valodā vai, ja minētajā valstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā izsniedz dokumentus.

2. Ja saņēmēja struktūra ir informēta, ka adresāts atsakās pieņemt dokumentu saskaņā ar 1. punktu, tā ar 10. pantā paredzēto apliecinājumu tūlīt informē pārsūtītāju struktūru un nosūta atpakaļ lūgumu un dokumentus, kuru tulkojums ir lūgts.

3. Ja adresāts atsakās pieņemt dokumentu saskaņā ar 1. punktu, dokumenta izsniegšanu var labot, saskaņā ar šo regulu izsniedzot adresātam dokumenta tulkojumu 1. punktā minētajā valodā. Tādā gadījumā dokumenta izsniegšanas diena ir diena, kad dokumentu ar tam pievienotu tulkojumu izsniedz saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr, ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem dokuments jāizsniedz noteiktā termiņā, diena, kas jāņem vērā attiecībā uz iesniedzēju, ir sākotnējā dokumenta izsniegšanas diena, ko nosaka saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

[..]”

22. Standarta veidlapā “Informācija adresātam par tiesībām atteikties pieņemt dokumentu”, kas ir iekļauta Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā, ir ietverta šāda norāde dokumenta adresāta ievērībai:

“Jums ir tiesības atteikties pieņemt dokumentu, ja tas nav iesniegts rakstiski vai tam nav pievienots tulkojums valodā, kuru jūs saprotat, vai dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.

Ja vēlaties īstenot šīs tiesības, Jums tieši dokumenta izsniedzējam izsniegšanas laikā ir jāatsakās pieņemt dokumentu vai tas jānosūta atpakaļ uz norādīto adresi vienas nedēļas laikā kopā ar paziņojumu, ka esat atteicies to pieņemt.”

23. Šajā standarta veidlapā ir ietverts arī “adresāta paziņojums”, kas, ja viņš atsakās pieņemt attiecīgo dokumentu, ir jāparaksta, un kas ir formulēts šādi:

“Es [, zemāk parakstīties,] atsakos pieņemt pievienoto dokumentu, jo tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko es saprotu, vai dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.”

24. Visbeidzot, minētajā standarta veidlapā ir paredzēts, ka šajā pašā gadījumā adresātam no oficiālajām Savienības valodām ir jānorāda tā valoda vai valodas, kuras viņš saprot.

25. Regulas Nr. 1393/2007 25. pantā ir noteikts:

“1. Regula (EK) Nr. 1348/2000 ir atcelta no šīs regulas piemērošanas dienas.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu [..].”

26. Saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 26. panta otro daļu tā ir piemērojama no 2008. gada 13. novembra.

II. Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

27. No lēmuma par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *O.K. Trans Praha*, kas ir Čehijas Republikā reģistrēta sabiedrība, iesniedza pieteikumu *Okresní soud Praha – západ* (Rietumprāgas apgabaltiesa, Čehijas Republika), lai saņemtu Eiropas maksājuma rīkojumu attiecībā pret *Catlin Innsbruck GmbH*, kas ir reģistrēta Austrijā. Šīs tiesvedības laikā *Catlin Innsbruck* apvienojās ar citu *Catlin* grupas sabiedrību *Catlin Europe*, kuras juridiskā adrese ir Ķelnē (Vācija). *Catlin Europe* pārņēma *Catlin Innsbruck* tiesības pamatlietā.

28. *Okresní soud Praha – západ* (Rietumprāgas apgabaltiesa) apmierināja šo pieteikumu, 2012. gada 1. augustā izdodot lūgto Eiropas maksājuma rīkojumu.

29. Šis rīkojums tika izsniegts *Catlin Europe* 2012. gada 3. augustā, un tas kļuva izpildāms 2012. gada 3. septembrī.

30. 2012. gada 21. decembrī, proti, pēc tam, kad bija beidzies paziņojuma par iebildumu iesniegšanas termiņš, kas paredzēts Regulas Nr. 1896/2006 16. panta 2. punktā, *Catlin Europe* iesniedza lūgumu pārskatīt minēto rīkojumu saskaņā ar norādītās regulas 20. panta 2. punktu.

31. Lai pamatotu šo lūgumu, *Catlin Europe* apgalvoja, ka, pārkāpjot Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktu, tā, izmantojot šīs regulas II pielikumā ietverto standarta veidlapu, neesot tikusi informēta par tās tiesībām atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu, ja tam nav pievienots tulkojums.

32. Proti, šajā gadījumā maksājuma rīkojuma pieteikuma veidlapas kopija, kura saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 2. punkta prasībām bija pievienota 2012. gada 1. augusta maksājuma rīkojumam, bija sagatavota tikai čehu valodā un tai nebija pievienots tulkojums vācu valodā.

33. Šajā ziņā *Catlin Europe* uzskata, ka, tā kā maksājuma rīkojuma pieteikuma veidlapai nebija pievienots tulkojums, tai nebija iespējams saprast dokumentu par lietas ierosināšanu, un tas ir tāds ārkārtas apstākļi minētās regulas 20. panta 2. punkta izpratnē, ar ko var tikt pamatota minētā rīkojuma pārskatīšana saskaņā ar šo tiesību normu.

34. Tomēr šo pārskatīšanas lūgumu *Okresní soud Praha – západ* (Rietumprāgas apgabaltiesa) noraidīja ar 2013. gada 8. aprīļa lēmumu, ko 2013. gada 17. jūnijā apelācijas instancē apstiprināja *Krajský soud v Praze* (Prāgas Reģionālā tiesa, Čehijas Republika).

35. Minētā tiesa uzskatīja, ka *Catlin Europe* Eiropas maksājuma rīkojums ir pienācīgi izsniegts atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 14. pantā noteiktajām prasībām. Turklāt informācijas trūkums par iespēju adresātam atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktu nevarot padarīt rīkojumu par spēkā neesošu vai pamatot tā pārskatīšanu, jo Regulā Nr. 1896/2006 neesot paredzētas šādas sekas.

36. *Catlin Europe* iesniedza kasācijas sūdzību *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa).

37. Šai tiesai radās jautājums, vai tās izskatāmajā lietā Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā noteikto prasību neievērošana var pamatot rīkojuma pārskatīšanu, kā paredzēts Regulas Nr. 1896/2006 20. pantā.

38. Konkrētāk – pēdējā minētajā regulā neesot nevienas normas, kas reglamentētu valodu, kādā Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikums būtu jāizsniedz atbildētājam. Turklāt, atšķirībā no Regulas Nr. 1393/2007, Regulā Nr. 1896/2006 esot paredzēti specifiski noteikumi, kuri attiecas uz tās pielikumos iekļauto standarta veidlapu izmantošanu, kuras galvenokārt ir jāaizpilda ar iepriekš noteiktiem ciparu kodiem. Līdz ar to iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ir iespējams uzskatīt, ka ar tīri formālu procesuālu nepilnību, uz ko atsaucas *Catlin Europe*, var būt pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību.

39. Šādos apstākļos *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [...] Regulas [...] Nr. 1896/2006 [...] 20. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka adresāta neinformēšana par iespēju atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu, kā tas ir paredzēts [...] Regulas [...] Nr. 1393/2007 [...] 8. panta 1. punktā, ir pamats, lai atbildētājs (adresāts) varētu lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu [...] saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1896/2006 [...] 20. panta 2. punktu?”

III. Analīze

A. Lietas dalībnieku argumentu sintēze

40. Rakstveida apsvērumus iesniedza *O. K. Trans Praha*, Grieķijas, Itālijas un Austrijas valdības, kā arī Eiropas Komisija. Rikot tiesas sēdi netika lūgts, un Tiesa to arī nerīkoja.

41. *O. K. Trans Praha* uzskata, ka šajā lietā nav nekādu ārkārtas apstākļu, kas pamatotu Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punktu.

42. Patiešām, pirms šīs Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ir notikušas vēl trīs citas tāda paša veida procedūras, un šajās trijās procedūrās *Catlin Europe* katru reizi iesniedza paziņojumu par iebildumu, bet tas liecina par to, ka tā bija informēta par iespējām aizstāvēties. Līdz ar to informācijas par iespēju atteikties no šā sūtījuma saņemšanas trūkums nekādi nevarēja ietekmēt tās tiesības uz aizstāvību.

43. Tas, ka šajā tiesvedībā netika iesniegts neviens paziņojums par iebildumu, varētu būt saistīts ar *Catlin Europe* darbinieka pieļautu kļūdu; tā pēc tam vēlējās šo kļūdu labot, mēģinot lūgt rīkojuma pārskatīšanu.

44. Grieķijas valdība norāda, ka Regulās Nr. 1896/2006 un Nr. 1393/2007 izvirzītais mērķis ir nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp prasītāja un atbildētāja interesēm, saskaņojot mērķus panākt procesuālo dokumentu nosūtīšanas efektivitāti un ātrumu ar nepieciešamību nodrošināt atbilstošu šo dokumentu adresāta tiesību uz aizstāvību aizsardzību.

45. Turklāt no pastāvīgās judikatūras izrietot, ka saskaņā ar Regulu Nr. 1393/2007 saņēmējai struktūrai, kad tā veic tiesas vai ārpustiesas dokumenta izsniegšanu vai paziņošanu tā adresātam, visos gadījumos minētajam dokumentam ir jāpievieno šīs regulas II pielikumā iekļautā standarta veidlapa, lai informētu adresātu par viņa tiesībām atteikties pieņemt šo dokumentu, ja tas nav sagatavots vai iztulkots valodā, kuru tas zina vai kura tam būtu jāsaprot⁴.

46. No minētā izrietot, ka iespējas veikt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu ārkārtas gadījumos, kā paredzēts Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punktā, interpretācija nevarētu radīt tādu ietekmi, kas vājinātu šāda rīkojuma adresāta tiesības uz aizstāvību.

47. Tomēr esot acīmredzams, ka pastāv tiesību uz aizstāvību pārkāpums, ja atbilstoša tulkojuma neesamības dēļ atbildētājs nav spējīgs saprast lūguma izdot maksājuma rīkojumu saturu un līdz ar to pret to vērsto prasījumu, jo šādos apstākļos tas nevarot, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, izvēlēties vai nu pieteikumu apstrīdēt, vai, gluži pretēji, to neapstrīdēt.

48. Tādējādi tas, ka Eiropas maksājuma rīkojuma saņēmējs netiek informēts par tam piešķirtajām tiesībām atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu tādēļ, ka šis dokuments nav sagatavots vai iztulkots kādā no Regulas Nr. 1393/2007 8. pantā minētajām valodām, būtu jāuzskata par ārkārtas apstākli Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punkta nozīmē un līdz ar to par tādu, kas pamato pārskatīšanu saskaņā ar šo tiesību normu.

49. Turpretī, kā norāda Itālijas valdība, adresātam sniegtās informācijas par tiesībām atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu, kas nav sagatavots saņēmēja valodā vai valodā, ko viņš zina, trūkums nedodot šim lietas dalībniekam tiesības lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punktu.

50. Tādējādi šāda formāla nepilnība neizraisot ne izsniedzamā dokumenta, ne izsniegšanas procedūras spēkā neesamību. Šo procedūru vienkārši vajadzētu labot, iesniedzot attiecīgajam dalībniekam standarta veidlapu, kura iekļauta Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā, tādējādi termiņš paziņojuma par iebildumu iesniegšanai saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 16. panta 2. punktu sāktos tikai no šāda labojuma veikšanas. Šajos apstākļos iepriekšēja prasība, kas nepieciešama Regulas Nr. 1896/2006 20. panta piemērošanai, proti, ka atbildētājam ir jāiesniedz pierādījums, ka minētie apstākļi tam ir lieguši iesniegt iebildumu noteiktajā termiņā, šajā gadījumā nebūtu izpildīta.

51. Turklāt neviens no norādītajā 20. pantā minētajiem apstākļiem, kas pamato pārskatīšanu, neatbilstot nelikumīgai izsniegšanai, neinformējot adresātu par iespēju atteikties pieņemt dokumentu.

4 Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157.

52. Austrijas valdība nonāk pie tāda paša secinājuma kā Itālijas valdība, vienīgi pamatojoties uz daļēji atšķirīgiem argumentiem, – lai gan Regulā Nr. 1896/2006 esot iekļautas dažas normas par Eiropas maksājuma rīkojumu izsniegšanu atbildētājam, tajā tomēr neesot iekļauti nekādi noteikumi par valodu, kādā izsniegšana būtu jāveic.
53. Tomēr jautājumi, kuri nav reglamentēti ar minēto regulu dokumentu izsniegšanas jomā, būtu jārisina saskaņā ar Regulu Nr. 1393/2007.
54. No tā izrietot, ka saskaņā ar minētās regulas 8. pantu Eiropas maksājuma rīkojums ir jāizsniedz kopā ar tulkojumu vai, ja tā nenotiek, atbildētājs ir jāinformē par tā tiesībām atteikties pieņemt dokumentu.
55. Tomēr neesot skaidrs, vai maksājuma rīkojuma pieteikuma kopijas tulkojums arī ir vajadzīgs vai arī tas var tikt prasīts atsevišķos gadījumos.
56. Saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 2. punktu Eiropas maksājuma rīkojums ir jāizdod kopā ar rīkojuma pieteikuma kopiju.
57. No vienas puses, šis pieteikums varētu būt veidlapas formā, kurā prasītājam ir tikai jāatzīmē izvēlētais variants, ievērojot ķeksīti, lai atbildētājs varētu viegli saprast saturu, pārlūkojot vienlaicīgi arī savā valodā sagatavoto un publicēto veidlapas redakciju.
58. No otras puses, nevar izslēgt, ka pieteikumā būtu iekļauti arī svarīgi paskaidrojumi rakstīta teksta formā.
59. Šajā pēdējā gadījumā, ja adresāts nav bijis informēts par savām tiesībām atteikties pieņemt dokumentu, kā arī ja tas nav ticis sagatavots viņam saprotamā valodā, būtu jānosaka, vai šī dokumenta izsniegšana ir spēkā esoša.
60. Šajā ziņā varētu apgalvot, ka vai nu tas tā nav, jo termiņš paziņojuma par iebildumu iesniegšanai vēl nav sācies, vai arī pēc analogijas būtu jāpiemēro Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 1. punkts.
61. Turpretī tā paša panta 2. punkta piemērošana nebūtu pieļaujama šādas formālas nepilnības gadījumā. Protī, šī tiesību norma attiecoties vienīgi uz nepamatotu Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanu materiālas kļūdas dēļ. Taču pamatlietā rīkojums esot izdots pareizi un, iespējams, tīri formāla kļūda esot notikusi tikai vēlākā procedūras posmā, proti, izsniedzot dokumentu atbildētājam.
62. Komisija uzskata, ka divas procesuālās nepilnības, kuras, kā norāda *Catlin Europe*, šajā lietā tika pieļautas, izsniedzot Eiropas maksājuma rīkojumu, – proti, tas, ka, pirmkārt, šā rīkojuma izdošanas pieteikuma kopija, kas tam ir jāpievieno, nebija sagatavota nedz valodā, kuru adresāts saprot, nedz arī saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, un, otrkārt, tas, ka atbildētāja nebija informēta par tās tiesībām atteikties pieņemt attiecīgo dokumentu saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 8. pantu, – nevarot būt ārkārtas apstākļi, kas pamatotu šā rīkojuma pārskatīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. pantu.
63. Jebkāda cita interpretācija neatbilstu Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras mērķim.
64. Šajā saistībā Regulas Nr. 1896/2006 mērķis esot vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem.
65. Procedūrā tiek izmantota pieteikuma veidlapa, kas ir pievienota regulai un publicēta visās Savienības oficiālajās valodās. Standarta veidlapa esot jāaizpilda, izmantojot ciparu kodus, kas esot identiski visās valodu redakcijās, lai atbildētājs varētu saprast, ka pret to ir sākta procedūra, kā arī norādot precīzu pieteikuma mērķi un iemeslus, kuru dēļ noteikts naudas prasījums.

66. Atbildētājs vēl arī tiekot informēts par iespēju iesniegt paziņojumu par iebildumu pret rikojumu.
67. Turklāt tiesības lūgt maksājuma rikojuma pārskatīšanu esot piemērojamas tikai tādās situācijās, kurās pastāv ārkārtas apstākļi, un tas nozīmējot, ka atbildētājam neesot otras iespējas iebilst.
68. Katrā ziņā tas šo situāciju varot viegli labot, nosūtot atbildētājam lūguma izdot rikojumu tulkojumu.

B. Vērtējums

69. Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, pirmkārt, vai Regula Nr. 1896/2006 un Regula Nr. 1393/2007 ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas maksājuma rikojuma izsniegšanas laikā atbildētājam, kurš dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, tad, ja lūgums izdot rikojumu nav sagatavots vai tam nav pievienots tulkojums vai nu adresātam saprotamā valodā, vai oficiālajā izpildes dalībvalsts valodā, vai, ja minētajā valstī ir vairākas oficiālās valodas, dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, adresāts, izmantojot standarta veidlapu, kura iekļauta Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā, ir pienācīgi jāinformē par viņa tiesībām atteikties pieņemt dokumentu.
70. Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā, kādas sekas ir tam, ka adresāts, pārkāpjot Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktu, netiek informēts par tā tiesībām atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu, un, konkrētāk, vai šāds apstāklis var pamatot lūgumu pārskatīt Eiropas maksājuma rikojumu saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punktu.

1. Pirmā daļa – Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punkta prasību piemērojamība saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 prasībām

a) Tiesas judikatūra

71. Galvenokārt es atsaucos uz 2017. gada 2. marta spriedumu *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, it īpaši 50.–56. punkts un tajos minētā judikatūra), kurā jau izsmēļoši ir risinātas šīs problēmas attiecībā uz Regulu Nr. 1393/2007.
72. Apstiprinot savu agrāko judikatūru⁵, Tiesa minētā sprieduma 50. punktā atkārtoti norāda, ka Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā paredzētā iespēja atteikties saņemt attiecīgo dokumentu ir uzskatāma par šā dokumenta adresāta tiesībām.
73. Tā minētajā spriedumā arī apstiprina, ka tiesības atteikties saņemt izsniedzamo dokumentu izriet no nepieciešamības aizsargāt šā dokumenta adresāta tiesības uz aizstāvību, kas izriet no prasībām par taisnīgu tiesu, kuras nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajā daļā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 6. panta 1. punktā⁶. Lai arī Regulas Nr. 1393/2007 mērķis pirmām kārtām ir uzlabot tiesvedību efektivitāti un ātrumu, kā arī nodrošināt pareizu tiesvedību, Tiesa ir nospriedusi, ka šie mērķi nevar tikt sasniegti, jebkādā veidā vājinot faktiski attiecīgo dokumentu adresātu tiesību uz aizstāvību ievērošanu⁷.

⁵ Proti, spriedums, 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus* (C-519/13, EU:C:2015:603, 49. punkts). Skat. arī manus secinājumus šajā lietā (EU:C:2015:33), kuros es konkrēti esmu aplūkojis šo jautājumu, un rikojumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat* (C-384/14, EU:C:2016:316, 61. punkts).

⁶ Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 51. punkts). Šajā ziņā skat. arī rikojumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat* (C-384/14, EU:C:2016:316, 73. punkts).

⁷ Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 51. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus* (C-519/13, EU:C:2015:603, 30. un 31. punkts), kā arī rikojumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat* (C-384/14, EU:C:2016:316, 48. un 49. punkts).

74. Līdz ar to ir jānodrošina ne vien tas, ka dokumenta adresātam faktiski ir jāsaņem attiecīgais dokuments, bet arī jādod viņam iespēja zināt un reāli un pilnībā saprast ārvalstīs pret viņu uzsāktās tiesvedības jēgu un apjomu tā, ka viņš var lietderīgi aizstāvēt savas tiesības dokumenta izcelsmes dalībvalstī⁸.

75. Tomēr, lai atteikuma tiesības, kas paredzētas Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā, varētu radīt reālas sekas, ir nepieciešams, lai dokumenta adresāts jau iepriekš un rakstveidā būtu pienācīgi informēts par šādu tiesību esamību⁹.

76. Ar Regulu Nr. 1393/2007 izveidotajā sistēmā šī informācija ir viņam jāsniedz, izmantojot šīs regulas II pielikumā ietverto veidlapu¹⁰.

77. Attiecībā uz šīs veidlapas darbības jomu Tiesa jau ir atzinusi, ka Regulā Nr. 1393/2007 nav paredzēts neviens izņēmums attiecībā uz tās izmantošanu¹¹.

78. No šī apsvēruma, kā arī no Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā iekļautās veidlapas mērķa, kas ir aprakstīts šo secinājumu 75. un 76. punktā, Tiesa secināja, ka saņēmējai struktūrai jebkādos apstākļos un bez rīcības brīvības šajā ziņā dokumenta saņēmējs ir jāinformē par viņa tiesībām atteikties to pieņemt, šim nolūkam sistemātiski izmantojot minēto veidlapu¹².

b) Piemērošana šajā lietā

79. Šajā lietā rodas jautājums, vai iepriekš minētie apsvērumi ir piemērojami arī saistībā ar Regulu Nr. 1896/2006.

80. Kā norādīja Austrijas valdība, jautājumi izsniegšanas jomā, kuri nav reglamentēti ar minēto regulu, ir jārisina saskaņā ar Regulu Nr. 1393/2007. Regulas Nr. 1896/2006 27. pantā ir skaidri noteikts, ka tā neskar Regulas Nr. 1348/2000, kura aizstāta ar Regulu Nr. 1393/2007, piemērošanu. Turklāt saskaņā ar pēdējās minētās regulas 25. panta 2. punktu atsauces uz Regulu Nr. 1348/2000 ir jāuzskata par atsaucēm uz Regulu Nr. 1393/2007.

81. Ir skaidrs, ka šajā gadījumā rīkojuma pieteikums, kas ir dokuments, uz kura pamata tiek izdots Eiropas maksājuma rīkojums, ir jākvalificē kā “dokuments” Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punkta izpratnē.

82. Kā norādīja Austrijas valdība, Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 2. punktā ir skaidri noteikts, ka Eiropas maksājuma rīkojums tiek izdots kopā ar pieteikuma veidlapas kopiju¹³, lai atbildētājam rīkojums tiktu izsniegts kopā ar pieteikumu. Šajā gadījumā tika veikta šāda divu dokumentu izsniegšana.

83. Tādēļ Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punkta prasības attiecas ne tikai uz paša rīkojuma izsniegšanu, bet arī uz lūguma izdot rīkojumu izsniegšanu. Tādējādi abi šie tiesību akti ir jāizsniedz adresātam saprotamā valodā minētā 8. panta 1. punkta izpratnē, un, gadījumā, ja tas tā nav, dokumentus izsniedzot, tiem ir jāpievieno standarta veidlapa, kas iekļauta minētās regulas II pielikumā un ar kuru attiecīgā persona tiek informēta par tās tiesībām atteikties pieņemt attiecīgo dokumentu.

8 Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

9 Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

10 Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

11 Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 Skat. spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

13 Šis pienākums ir izskaidrojams ar to, ka atbildētājam, ņemot to par pamatu, ir jābūt iespējai iegūt vajadzīgo informāciju, kas tam ļautu izvēlēties vai nu prasījumu apstrīdēt, vai atstāt to neapstrīdētu (skat. Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 13. apsvērumu).

84. Iepriekš minētais secinājums ir jāņem vērā jo īpaši tādēļ, ka ar Regulu Nr. 1896/2006 izveidotā Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra nav tai pretrunā tādā nozīmē, ka valsts tiesa pieņem lēmumu, ņemot vērā vienīgi prasītāja iesniegto pieteikumu, pat tad, ja atbildētājs nav informēts par tiesvedību, kas pret viņu uzsākta.

85. Tātad atbildētājam tikai rīkojuma izsniegšanas posmā ir iespēja uzzināt par pieteikuma esamību un saturu. Tādēļ tiesību uz aizstāvību ievērošana, kuru aizsardzība paredzēta Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā, ir īpaši svarīga šajā kontekstā.

86. Apstāklim, ka saskaņā ar Regulu Nr. 1896/2006 lūgums izdot rīkojumu tiek iesniegts, izmantojot šīs regulas I pielikumā iekļauto standarta veidlapu, šajā ziņā nav nozīmes.

87. Lai arī daudzas veidlapas ailes var tikt aizpildītas ar iepriekš noteiktiem kodiem un tāpēc informācija ir viegli saprotama, jo šo kodu skaidrojumi ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* visās Savienības oficiālajās valodās, joprojām minētajā standarta veidlapā prasītājam, kā tas izriet no minētās regulas 7. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkta, ir jāsniedz sīkāki paskaidrojumi par konkrētajiem apstākļiem, kuri minēti prasījuma pamatojumā, kā arī pierādījumi lūguma pamatojumam. Tomēr atbildētājam ir jābūt iespējai iepazīties ar šiem pierādījumiem tādā valodā, kura viņam būtu jāsaprot, lai efektīvi un pilnībā saprastu ārzemēs pret viņu uzsāktās tiesvedības nozīmi un apjomu, kā arī lai nepieciešamības gadījumā sagatavotu savu aizstāvību.

88. Ir jāsecina, ka Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā iekļautās standarta veidlapas obligātās un sistemātiskās izmantošanas nosacījums tāpat ir piemērojams arī Eiropas maksājuma rīkojuma un lūguma izdot rīkojumu izsniegšanai.

2. Otrā daļa – kādas ir sekas, kas izriet no minētā pienākuma neievērošanas?

a) Tiesas judikatūra

89. Vispirms, kā ir uzsvērusi Komisija, Regulas Nr. 1393/2007 8. pantā nekas nav teikts par tiesiskajām sekām, ja dokumenta adresāts netiek informēts par viņa tiesībām atteikties pieņemt šo dokumentu. Nevienā šīs regulas tiesību normā nav minēts, ka šāda neinformēšana izraisītu izsniegšanas procedūras spēkā neesamību.

90. Vienā lietā, kurā dokuments nebija sagatavots saņēmēja dalībvalsts oficiālajā valodā vai izcelsmes dalībvalsts valodā, ko attiecīgais adresāts saprot, Tiesa nosprieda, ka nosūtītājs var šo procesuālo nepilnību labot, nosūtot atbildētājam vajadzīgo tulkojumu¹⁴.

91. Turklāt es atkal atsaucos uz 2017. gada 2. marta spriedumu *Henderson* (C-354/15, EU:C:2017:157, it īpaši tā 57. un 58. punkts).

92. Saskaņā ar tā 57. punktu “gadījumā, ja saņēmēja struktūra, kas tiek aicināta veikt attiecīgā dokumenta izsniegšanu vai paziņošanu tā adresātam, kura rezidence ir citā dalībvalstī, nav pievienojusi Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā paredzēto veidlapu, šī nepilnība *nevar būt pamats ne akta, kas izsniedzams vai paziņojams, ne arī izsniegšanas vai paziņošanas procedūras spēkā neesamībai*, jo šādas sekas nebūtu saderīgas ar šīs regulas mērķi, proti, paredzēt veidu, kā tieši, ātri un efektīvi starp dalībvalstīm pārsūtīt dokumentus civillietās un komercietās” (mans izcēlums).

14 Skat. spriedumu, 2005. gada 8. novembris, *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665, 38. un 53. punkts).

93. Turpretī saskaņā ar tā 58. punktu “minētās veidlapas nosūtīšana ir būtiska formalitāte, kuras mērķis ir aizsargāt dokumenta adresāta tiesības uz aizstāvību, un šādas veidlapas neesamība saņēmējai struktūrai ir jāatrisina saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 normām. Tai tādējādi nekavējoties dokumenta adresātam būtu jānosūta informācija par viņa tiesībām atteikties saņemt šo dokumentu, viņam saskaņā ar šīs regulas 8. panta 1. punktu nosūtot šo pašu veidlapu” (mans izcēlums).

b) Piemērošana šajā lietā

94. Manuprāt, to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šo secinājumu 79.–88. punktā, tie paši noteikumi pēc analogijas ir skaidri jāattiecina uz dokumentu izsniegšanu saskaņā ar Regulu Nr. 1896/2006.

95. Līdz ar to, kā Tiesa ir atzinusi, tikai pēc tam, kad adresāts ir ticis informēts par tā tiesībām atteikties pieņemt dokumentu un šīs tiesības ir izmantojis, tiesa, kas izskata lietu, var pārbaudīt šā atteikuma pamatotību¹⁵.

96. Tādēļ tādā gadījumā kā šajā lietā, ja atbildētājam ir izsniegts lūgums izdot maksājuma rīkojumu, kurš sagatavots citā valodā nekā tās, kas minētas Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 1. punktā, un tam nav tikusi pievienota šīs regulas II pielikumā ietvertā standarta veidlapa, tad šī nepilnība un no tās izrietošā dokumenta adresāta neinformētība par viņa tiesībām atteikties pieņemt šo dokumentu pēc iespējas drīzāk un saskaņā ar minētās regulas noteikumiem ir jānovērš, nosūtot viņam minēto standarta veidlapu.

97. Turklāt no judikatūras izriet, ka, ja notiek nelikumīga izsniegšana, kā šajā lietā, tad Eiropas maksājuma rīkojums nekļūst izpildāms un termiņš, kādā atbildētājam jāiesniedz paziņojums par iebildumu, nav sācies¹⁶.

98. Šādos apstākļos jautājums par Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. pantu, kā to uzdevusi iesniedzējtiesa, nerodas.

99. Patiesi, formālā nepilnība, kas pieļauta lūguma izdot rīkojumu izsniegšanā, var tikt analizēta vienīgi posmā pirms pārskatīšanas kā prejudiciāls jautājums, jo pārskatīšana var tikt veikta tikai tad, kad termiņš paziņojuma par iebildumu iesniegšanai ir beidzies, un šis termiņš vēl pat nav sācies tāda procesuālā pārkāpuma dēļ, kas skar dokumenta izsniegšanu.

100. Turklāt Tiesa attiecībā uz minēto tiesību normu jau ir nospriedusi, ka, pirmkārt, tā kā Savienības likumdevējs ir vēlējis ierobežot pārskatīšanas procedūru, minētais pants ir jāinterpretē šauri¹⁷. Otrkārt, šādas procedūras priekšnoteikums bija tāds, ka pastāv “ārkārtas” apstākļi 20. panta 1. punkta izpratnē¹⁸ vai “izņēmuma” apstākļi tā paša panta 2. punkta izpratnē¹⁹. Treškārt, šādi gadījumi bija paredzēti tikai šajā pantā izsmeļoši uzskaitītajos “izņēmuma gadījumos”, “neizsniegšana nebija viena no [tajā minētajām] situācijām”²⁰. Ceturtkārt, iespējai pārskatīt rīkojumu pēc tam, kad tas ir kļuvis izpildāms un kad termiņš paziņojuma par iebildumu iesniegšanai ir beidzies, atbildētājam nav jārada otra iespēja iebilst pret prasījumu²¹.

15 Skat. rīkojumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat S.L.* (C-384/14, EU:C:2016:316, 62. un 89. punkts).

16 Skat. pēc analogijas spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen* (C-119/13 un C-120/13, EU:C:2014:2144, 41.–43. punkts, kā arī 48. punkts).

17 Spriedums, 2015. gada 22. oktobris, *Thomas Cook Belgium* (C-245/14, EU:C:2015:715, 31. punkts).

18 Skat. rīkojumu, 2013. gada 21. marts, *Novontech-Zala* (C-324/12, EU:C:2013:205, 20.–25. punkts).

19 Skat. spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *Thomas Cook Belgium* (C-245/14, EU:C:2015:715, 29. un 30. punkts).

20 Spriedums, 2014. gada 4. septembris, *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen* (C-119/13 un C-120/13, EU:C:2014:2144, 44. punkts).

21 Skat. spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *Thomas Cook Belgium* (C-245/14, EU:C:2015:715, 48. punkts).

101. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šķiet, ka – pretēji tam, ko apgalvo Grieķijas valdība, – atbildētājas norādītās procesuālās nepilnības nevar būt pamats Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanai saskaņā ar apstākļiem, kas minēti Regulas Nr. 1896/2006 20. pantā²².

102. Precīzāk, saistībā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punktu, par kuru iesniedzējtiesa uzdod Tiesai jautājumu, ir minēti divi pamati Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanai. Pirmkārt, ir jābūt acīmredzamam, ka maksājuma rīkojums, ņemot vērā minētajā regulā noteiktās prasības, ticis izdots aplami. Otrkārt, pārskatīšanu pamato citi ārkārtas apstākļi.

103. Attiecībā uz pirmo pamatu, kā norādīja Komisija, ir jākonstatē, ka rīkojumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu nav nekā, kas liecinātu, ka Eiropas maksājuma rīkojums būtu izdots *acīmredzami aplami*. Eiropas maksājuma rīkojums tika izdots saskaņā ar regulas prasībām. Saistībā ar procesuālo nepilnību, kas izriet no dokumenta izsniegšanas neatbilstības Regulai Nr. 1393/2007, tā, nosūtot pieprasīto tulkojumu atbildētājam, kā izklāstīts šo secinājumu 90.–93. punktā, var tikt labota.

104. Attiecībā uz otro pamatu ir jāizvērtē, vai šajā gadījumā Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu var pamatot citi ārkārtas apstākļi.

105. Es (tāpat kā Komisija) uzskatu, ka šādi ārkārtas apstākļi var būt vai nu procesuālas nepilnības, vai kļūdas, kas skar pašas finanšu prasījuma, uz kuru attiecas maksājuma rīkojums, īpašības. Tā kā Tiesa ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 1896/2006 20. pants ir jāinterpretē šauri, maksājuma rīkojuma pārskatīšana nevar tikt veikta jebkādu procesuālo kļūdu dēļ. Lai procesuālā kļūda būtu ārkārtas apstākļi, tai ir jābūt tiešai ietekmei uz atbildētāja tiesībām uz aizstāvību, proti, šajā lietā – uz atbildētājas tiesībām iesniegt paziņojumu par iebildumu pret maksājuma rīkojumu saskaņā ar minētās regulas 16. pantu.

106. Turklāt, kā norādīja Itālijas valdība, tieši tādas tiesību normas trūkums, kurā būtu paredzēta dokumenta vai izsniegšanas spēkā neesamība, kā pamatā būtu adresāta neinformēšana par iespēju atteikties pieņemt dokumentu, liek pieņemt, ka šis pārkāpums ir labojams. Kā jau norādīju, pārkāpums, kas saistīts ar tāda izsniedzamā dokumenta izsniegšanu, kurš nav sagatavots adresātam zināmā vai saprotamā valodā, var tikt novērsts, pēc tam nekavējoties nosūtot adresātam dokumenta tulkojuma kopiju, tādējādi nekā neierobežojot tā tiesības iesniegt paziņojumu par iebildumu.

107. Tas arī nozīmē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 8. panta 3. punktu²³ pārkāpums attiecībā uz dokumenta izsniegšanu, neinformējot adresātu par iespēju atteikties pieņemt dokumentu, pats par sevi vēl neizraisa izsniegšanas spēkā neesamību, bet izraisa tikai to, ka tiek atlikts *dies a quo* termiņa sākums paziņojuma par iebildumu iesniegšanai Regulas Nr. 1896/2006 16. panta 1. punkta normu izpratnē.

IV. Secinājumi

108. Šo iemeslu dēļ es ierosinu Tiesai uz *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa, Čehijas Republika) uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000, ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas maksājuma rīkojuma izsniegšanas laikā atbildētājam, kurš dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, tad, ja lūgums izdot rīkojumu nav sagatavots vai tam nav pievienots tulkojums vai nu adresātam saprotamā valodā, vai oficiālajā izpildes dalībvalsts

²² Vēlos norādīt, ka šādu pieņemumu atbalsta arī *O. K. Trans Praha*, Itālijas un Austrijas valdības, kā arī Komisija.

²³ Kurā paredzēts, ka “dokumenta izsniegšanas diena ir diena, kad dokumentu ar tam pievienotu tulkojumu izsniedz saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem”.

valodā, vai, ja minētajā valstī ir vairākas oficiālās valodas, dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, adresāts, izmantojot standarta veidlapu, kura iekļauta Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā, ir pienācīgi jāinformē par viņa tiesībām atteikties pieņemt dokumentu.

- Saskaņā ar pēdējās minētās regulas normām, ja šī formalitāte nav veikta, procedūra var tikt labota, nosūtot ieinteresētajai personai standarta veidlapu, kas iekļauta minētās regulas II pielikumā.
- Kamēr turpinās procesuālais pārkāpums, kas skar maksājuma rīkojuma un lūguma izdot rīkojumu izsniegšanu, pirmkārt, šis rīkojums nekļūst izpildāms un, otrkārt, atbildētājam noteiktais termiņš paziņojuma par iebildumu iesniegšanai nesākas.